

Jeg glæder mig derfor over, at Sagen synes at ville komme i Udvalg, idet jeg gaar ud fra, at der dér vil blive givet fyldestgørende Oplysninger om alle den Slags Ting, og for det Tilfælde forbeholder jeg mig min Stilling. Hvis der fremkommer Oplysninger, som forekommer mig at føre til det Resultat, at Voldgiftskommissionerne uanset de principielle Betæneligheder, der kan fremsættes mod dem, har virket rigtig og godt, er jeg ikke en saadan Principrytter, at jeg vilde stille mig imod dem, saa skulde jeg være villig til at acceptere dem. I hvert Fald kan jeg naturligvis ikke have det mindste imod, at der bliver givet Adgang for dem, der ønsker det, til at lade deres Sager afgøre ved Voldgift — det er jo en Adgang, som Parterne i enhver Tvist har allerede nu. Men jeg har heller ikke noget imod, at man giver en Lov, hvorved der oprettes Voldgiftskommissioner, at man lægger det hele Apparat til Rette, saaledes at der fra Parternes Side ikke behøves andet end en blot Vedtagelse om, at en eventuel Tvist skal afgøres efter denne Lov. I saa Fald opnaaede man dét, som den ærede sidste Taler fremhævede, at Parterne, hvis de ønsker det, kan faa deres Sag afgjort paa denne Maade, men man bevarer det, som er og bør være Princippet, at hvor der ikke foreligger særlige Aftaler fra Parternes Side eller ganske særlige Grunde til at gøre Afvigelser, skal Retstrætter afgøres af Rigets almindelige Domstole og ikke af andre.

Da Sagen nu skal i Udvalg, vil det have mindre Interesse for mig at dvæle ved Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag. Jeg skal derfor kun fremhæve et Par ganske enkelte Ting. Det hedder i § 4, at den, der vil fremføre en Klage angaaende Handel med Husdyr, skal henvende sig skriftlig til Øvrigheden, i København Magistraten, andetsteds Politimesteren, med sin Begæring. Dette var en overmaade naturlig Regel tidligere, da det kun var i København, der var en egentlig Magistrat; men det forekommer mig, at efter at vi nu har faaet de kommunale Forhold ordnet paa en anden Maade end den, der gjaldt, da Loven oprindelig blev givet, efter at vi har faaet Magistrater — i hvert Fald folkevalgte Borgmestre — rundt omkring i Købstæderne, vilde det være naturligt, om man henlagde denne Udnævnelse til Magistraten; hvor der ikke var nogen Magistrat, maatte det naturligvis være Borgmestrene, der i disse mindre Byer repræsenterer Magistraten.

Ligeledes vil jeg henlede Opmærksomheden paa en uheldig Affattelse af § 7. Der staaer, at under særlige Omstændigheder kan dog Overøvrigheden tillade, at en efter denne Lovs Ikrafttræden paakendt Tvistighed indbringes til fornyet Foretagelse o. s. v. Det var en fuldkommen rigtig Bestemmelse, da man første Gang indførte Appeladgangen; da var det rimeligt og naturligt, at man gav Appeladgang overfor Tvistigheder, hvor Kendelsen var afsagt efter Lovens Ikrafttræden, men ikke overfor Afgørelser, som tidligere var truffet, og som var blevet endelige. Men nu er Forholdet jo det, at vi har haft Appeladgang i mange Aar, og saa er der ikke mindste Grund til at sige, at det kun skulde være de Tvistigheder, som er paakendt efter Lovens Ikrafttræden, der kan appelleres. Det er i alt Fald en Uklarhed, og ved streng Fortolkning kunde det føre til en Urimelighed. Efter en streng Fortolkning maatte jo denne Bestemmelse, som den læses, forstaaes saaledes, at Kendelser i Tvistigheder, som er paakendt forinden Lovens Ikrafttræden, ikke kan appelleres; de har hidtil efter den foregaaende Lov kunnet appelleres, men nu skulde Appeladgangen være stoppet. Det er selvfølgelig ikke Meningen, og saaledes vil det vel heller ikke blive forstaaet, men der foreligger en Uklarhed i Affattelsen, som jeg mener, det vil være rigtigt at hæve, da det kun drejer sig om en Smule Blæk eller Tryksværte.

Af det, jeg har haft den Ære her at udvikle, vil ærede Medlemmer se, at jeg har mine Betæneligheder overfor Lovforslaget, men at jeg er villig til en Forhandling; og jeg haaber, at den Forhandling, som vil finde Sted i Udvalget, maa bidrage til at nærme de forskellige Opfattelser til hinanden.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet fra de forskellige Partiers Side. Jeg skal overfor det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) udtale, at jeg ikke er helt fremmed for de Betragtninger, han fremsatte, og heller ikke helt uenig med ham for mange af de af ham fremhævede Synspunkters Vedkommende. Men Forholdet er nu en Gang det, at der ikke her er Tale om at gaa bort fra de almindelige Domstole over til en særlig Adm. stol, men at Loven har virket i 10 Aar til Tilfredshed for den Befolkingsklasse, som den vedrører; det forekommer mig derfor betænkeligt at gaa